

skab, der børstede hans Støvler og bragte hans Linned til Vadsk.

Naar nu Punsjebollen og de sukkerstrøede Æbleskiver var kommen paa Bordet, fornøjede man sig en Tid med at afsynge forskellige Selskabs- og Fædrelandssange, hvorved navnlig Madam Fuss gjorde sig bemærket med en — mere for sin Kraft end for sin Skønhed — højt beundret Diskant.

Under Sangen forsvandt pludselig Trine efter at have forvisset sig om, at der ingenting manglede paa Bordet, og at alle Gæsterne var forsynede. Ude i Køkkenet tændte hun et Lys ved Gløderne paa den aabne Grue og steg saa ned ad Husets smalle og stejle Trappe — en Slags Skibsstige — for at gøre i Stand til Natten i Hr. Sidenius' Værelser. Det var to smaa, mørke og fugtige Rum, saare fattigt udstyrede med en lille Voksdugspuf og et Klapbord, hvorpaa der hulter til bulter laa Bøger, Tegneredskaber og store Papirsruller med Mærker af Blyantsfingre.

Trine satte Lyset fra sig paa Bordet, lukkede et Vindu op og stod et Øjeblik drømmende med Haanden paa Karmen og saae ud over den lilleputagtige, af nogle Plankeværker og et Nødvendighedshus omgærdede Have, hvorover et romantisk Fuldmaanelys skinnede. Men pludselig foer hun sammen, ligesom opskræmt af sine egne Tanker, og gav sig ivrig i Færd med det Taalmodighedsarbejde at bringe Orden i Stuens Forstyrrelse. Hun samlede nogle Klædningsstykker, der laa henkastede rundt om paa Stolene, og hængte dem ind bag Hjørneforhænget i Sovekammeret. Hun ordnede Bøgerne paa Bordet og lagde alle de mange smaa Tegneapparater ned i de for hvert enkelt nøje afpassede Rum i Etuierne. Skønt hendes unge Herre aldrig